

**הזמר הטוען שמחרימים אותו סיפר על חייו,
על אהבותיו וגם על אשתו לנעמי אדווה**

„פעם הייתי פרימיטיבי...“

שאלנו מופיע פתאום כומר ויש לו מעריצים? זה כנראה הפריע להם. הם התחילו לזרוק לי כל מיני מילים כאמצע ההופעה וצעקו לי: „קילו עג“ בניית עולה שתי לירות וקילו מימשש עולה ארבע לירות“. אז עוד היו מרברים בלירות. הם ניסו להשפיל אותי. אלה היו

בכייני וביקשה לפגוש אותו. בני סיפר לי שהנערה מתקשרת בכל יום זה תמישה חודשים, ואינה מתייאשת. הוא לא פגש אותה מעולם. סיפר בני: גולדתי וגולדתי ברמלה. למרתי כבית-הספר שם וכגיל צעיר יצאתי לעי-בדה. עברתי בכל מיני עבודות ובש-

והיא תמסור לו את הודעתי. לפגישה איתי הגיע בני אחרי יום-שיוף בשפת-הים. נסענו לביתה של אחת מידידותיו. גם שם לא פסק הט-לפון מלצלצל. רוב השיחות היו מיוע-רות אליו. הוא נתן לי להאזין לאחת השיחות. היתה זו נערה בת 13, שריברה בקול

בני אלבו עם בנו גדי בעולם הבידור יש הרבה בלוף...

אלבו עם אשתו דליה ושלושת ילדיו, עם כל זה שאני לא חוזר הביתה לפעמים, אשתי יודעת...

יש להן חבר, ענתה לי כל אחת בנפרד: בני אלכו. לפני כמה חודשים הגיעה אלי שמועה שאחת ממעריצותיו של בני ניסתה לשים קץ לחייה ובלעה 50 כדורי-שינה אחרי שנפרד ממנה. השי-בוע שוב ניסתה נערה להתאבד בגלל ניתוק קשריו עימה.

מזכירה אוטומטית

התקשרתי עם בני אלכו. היה ק-שה להשיג אותו בטלפון. בדרך כלל עונה מזכירה אוטומטית. השארתי לו כמה הודעות, אך הוא לא התקשר. כעבור כמה ימים התקשרתי שוב, ולי-טלפון ענתה אשתו דליה, אם שלושת ילדיו, ושאלה אם אני רוצה להזמין אותו להופעה. אמרתי שאני רוצה לראיין אותו. היא אמרה שנשים רבות, המטלפנות אליו, מצייגות את עצמן כעיתונאיות,

חיי של הזמר בני אלכו סוערים. אין לו רגע של מנוחה. במשך כל שעות היממה מתקשרות אליו מע-ריצות מכל חלקי הארץ. בני מקבל מאות מיכתבים ממע-ריצות שגילן נע בין 10 ל-40. במ-קומות שבהם הוא מופיע מסתערות המעריצות על הבימה ומתנפלות עליו בחיבוקים וכנשיקות. מסיבה לא מוכנת אין אמצעי-התיקשורת מתייחסים אליו. שיריו כמי-עט ולא מושמעים ברדיו ומעולם לא הופיע בטלוויזיה. לבני אלכו אין איש יחסי-כבוד. אולי זאת הסיבה שהקהל הרחב אינו שותף למעליו. לפני כשנה נוכחתי באולם שבו הופיע בני אלכו. הייתי עדה להס-תערות של עשרות מעריצות על הבימה. מאז פגשתי, בהזדמנויות שונות, כמה יפהפיות צעירות, ולשאלתי אם

„התרגלתי לרעיון!“

מביתה של שוש בן-חמו הלכנו לביתו של בני. אשתו דליה שיחקה עם שלושת ילדיהם. קרולין בת 3 וחצי, גדי בן 5 וחצי ושרון, בת הזקונים, בת שנה וחצי.

בני אמר שאני יכולה לדבר באופן חופשי ליד אשתו, אין לו סודות להסתיר מפניה. בני השמיע לי כמה תקליטים של שיריו ובינתיים שאלתי את דליה איך היא מתמודדת עם או-ר-חיינו של בעלה.

דליה סיפרה שהיא ובני נמצאים כבר 11 שנים ביחד. הם התחתנו לפני שש שנים וחיים יפה ביחד. דליה אמרה: „הת-רגלתי לרעיון של הבהורות ולדעתי אלמלא היו המעריצות, לא היה בני אלכו. זהו חלק מהמיקצוע. במשך כל שעות היום יש כאן בבית הטרדות טלפוניות, וברגע שנמאס לי אני מפעילה את המזכירה האוטומטית.“

עותי-הפנאי שיחקתי כדורגל בקבוצות הפועל רמלה ובית-רמלה. אחר-כך, כשהתחלתי לשיר, התרחקתי מהכרז-רגל.

התחלתי לשיר באופן ספונטאני כמעדון קליפטו ברמלה. היתה שם תיזמורת ואני הייתי אורה כמקום. עליתי לבימה ושרתי. אנשים התלהבו והמשתכתי לשיר.

אמרו לי שכדאי לי למצוא אמרן ומפיק. מאיר אבולמי, שטיפל או כגרי אקסטיין ובמני בגר, הוא שהוציא לי תקליט ראשון.

„טיפוס עצבני“

התחלתי להופיע כמעדוני-הלילה. בתקופה האחרונה הפסקתי להופיע כמעדונים, ואני מופיע רק באירועים גדולים ובמתנ"סים. במוע-דוני-לילה צריך עצבים של ברזל.

יש שם כל מיני טיפוסים, ובעיקר שיכורים שאומרים לי: „אם לא תשיר את השיר המסויים הזה יהיה לך בלגאן“, ואני טיפוס שלא אוהב שמרברים אלי בצורה כזאת. אני טיפוס חם, טיפוס עצבני. לפני שש שנים, כשהופעתי כמוע-דוני-לילה ברמלה, היה לי מיקרה אחר. עברתי או בשוק של רמלה ובערב שרתי. היו אז אנשים שאמרו: „איך זה

אלבו (באמצע) ככדורגלן בקבוצת רמלה דפקתי לו בקבוק, קוקה-קולה בראש...“